

virkning. Imod dette, saavel som imod enhver som helst Indsigelse imod Folkethingets Ret til at benytte det private Initiativ til at forelægge foreløbige Love og til med Retsvirkning at forkaste dem, har Formanden maattet nedlægge Indsigelse strax, da han i Følge sin Pligt efter Forretningsordenen ikke kan tillade Nogen, der har Ret til at tage Ordet her, at betvivle enten det høie Folkethingets Ret til at forelægge saadanne Love eller dets Ret til at forkaste dem med Retsvirkning.

Thomsen: Sa, jeg kjender jo tilstrækkelig, hvorledes det gaar til her i denne Sal, til at vide, hvad jeg ogsaa finder i og for sig naturligt, at man ikke kan indlade sig paa en Diskussion med Formanden, saa længe han sidder paa Formandspladsen, saa længe han ikke kommer ned og indtager sin Plads i Forsamlingen. Jeg skal derfor vel vogte mig derfor; men jeg antager ikke, at Formanden har noget imod, at jeg udtaler min Anskuelse, og det er den, at den høitærede Formand maa have misforstaaet den høitærede Conseilspræsidents Ord. I det Mindste opfattede jeg den høitærede Conseilspræsidents Ord helt anderledes end den meget ærede Formand. (Stemmer: Lad os høre, hvorledes De opfattede dem.) Jeg opfattede dem saaledes, at den høitærede Conseilspræsident ikke nedlagde nogen Indsigelse imod Folkethingets og Folkethingets Medlemmers Ret til at benytte det private Initiativ efter Grundlovens § 44. Imidlertid skal jeg tilføie, at der ogsaa er noget Andet i denne Diskussion, som er kommet mig overraskende. Allerede i 1877, da den forrige provisoriske Finantslov var under Forhandling, blev det nemlig, saavidt jeg erindrer, navnlig fra min ærede Ven her bag ved, det ærede Medlem for Viborg (Klein), fremsat en meget bestemt Udtalelse her i Thinget om, at Thinget vel ved en Forkastelse af en forelagt provisorisk Finantslov baade kunde udrykke sin Mangel paa Sympathi for den og samtidig bringe den fuldstændig ud af Verden, men at ikke Folkethinget, og overhovedet Ingen kunde sige sig imod, at ikke nye provisoriske Finantslove vilde komme frem, saa længe man ikke fik det fuldstændig afgjort, om og hvorvidt saadanne provisoriske Finantslove i Overensstemmelse med, hvad der var paastaet fra Flertallets Side, vare grundlovstridige. Det ærede Medlem for Viborg gjorde den Gang opmærksom paa, at dette Spørgsmaal ene og alene kunde afgjøres overfor eet Forum, nemlig Rigsretten. Jeg havde derfor troet, at det ærede Flertal, der i 1877

faae, at provisoriske Finantslove kunde komme igjen, nu havde været saa belært af Erfaringen, at det kunde se, at det ikke kunde nytte Noget at følge den gamle Vej fra 1877, men at det, naar det definitivt vilde bringe Spørgsmaalet om provisoriske Finantslove ud af Verden, maatte ske gennem Rigsretten. Men jeg havde yderligere ventet, at det vilde være Noget af det Første, der skete her i Salen, at der fra ærede Medlemmers Side blev reist en Appel til Rigsretten angaaende dette Spørgsmaal. Jeg maa nemlig bringe i ærede Medlemmers Erindring, hvorledes den sidste Rigsdagsamling sluttede. Den sluttede dermed, at 9 Medlemmer af dette Thing indbragte et Forslag til Beslutning af Thinget, et Forslag, der gik ud paa at erklære det, som nu er slet, ikke alene for et Grundlovssbrud, ikke alene for et Brud paa Forfatningslivet her i Landet, men for et længe forberedt Brud, som Regeringen havde valgt, og at Hensigten i denne Henseende var klar. Men, mine Herrer, de menneskelige Begreber ere jo maasse noget forskjellige. Jeg kan kun handle og tale efter mine, og mine Begreber ere da, at ingen Mand kan være bestemt at reise Beskyldninger for et bevidst, længe forberedt Grundlovssbrud, som gjøres med Hensigt, og undlade at bringe dette Spørgsmaal til en Afgjørelse for det rette Forum, med mindre han vil udsætte sig for at blive betraget som den, der enten mangler Mod, naar han skal staa til Ansvar derfor, eller i Mellemtiden har tabt Tilliden til at kunne bevise sine Beskyldninger, siden han ikke tør bringe dem frem for det rette Forum. Men imidlertid Begreberne kunne jo være forskjellige, og dette Thing har jo viist, at det ikke vilde gaa denne Vej, men at det vil slaa ind paa en Vej omtrent som den i 1877, nemlig ved en Behandling og Forkastelse af den provisoriske Finantslov. Det høie Thing har imidlertid besluttet at gjøre dette med en lille Variant. I 1877 behandlede man Finantsloven først, man gav den en kort Behandling, der var kun to Medlemmer, der talte, saavidt jeg erindrer, var det det ærede Medlem for Bræsto Amts 6te Valgkreds (Bosjen) og det ærede Medlem, der sidder her tæt ved Siden af mig (Abberg), der havde Ordet, og da Finantslovsforslaget var blevet forhandlet og henvist til Udvalg, stred man derefter til Behandlingen af den provisoriske Finantslov. Denne Gang har man villet gjøre det lidt anderledes. Man har ikke kunnet vente til Torsdag eller Fredag, da den provisoriske Finantslov paa en fuldstændig normal Maade kunde være kommen